

Oslo kommune, ved ordføreren
Rådhusplassen 1
0037 OSLO

Oslo kemnerkontor
Eiendomsskattekontoret
Postboks 4594 Nydalen
0404 Oslo

Klagenemnd for eiendomsskatt
Oslo kemnerkontor
Postboks 4594 Nydalen
0404 Oslo

Oslo, 5. november 2018
Ref: M8941833/1/136785-001/sj28
Ansvarlig advokat:
Bettina Banoun

Krav om tilbakebetaling av eiendomsskatt for 2017 - varsel om søksmål etter tvisteloven § 5-2

1. INNLEDNING

Det vises til vedtak om utskrivning av eiendomsskatt i Oslo kommune for 2017.

Vi vil med dette varsle om at det vurderes å ta ut et nytt gruppesøksmål mot Oslo kommune. I gruppesøksmålet vil gyldigheten av eiendomsskatten for 2017 bli bestridt. Oslo kommunes vedtak om og utskrivning av eiendomsskatt for inntektsåret 2017 er ugyldig og må oppheves, og ulovlig innkrevet eiendomsskatt må tilbakebetales.

Domstolen har full prøvelsesrett når det gjelder spørsmål om kommunens eiendomsskattevedtak er i overensstemmelse med eignedomsskattelova.

2. BORGARTING LAGMANSRETTENS DOM

2.1 Innledende

For 2016 ble det utskrevet eiendomsskatt med 267 millioner kroner. Over 50 000 boenheter ble ilagt eiendomsskatt. Om lag 5 000 personer klaget over lovligheten av eiendomsskatten i Oslo kommune for 2016.

Den 9. desember 2016 ble det tatt ut gruppesøksmål mot Oslo kommune, med påstand om å få kjent eiendomsskatten for 2016 i Oslo ugyldig. Søksmålet ble anlagt som et gruppesøksmål med om lag 3400 gruppe medlemmer.

Borgarting lagmannsrett avsa som kjent dom og kjennelse 31. oktober 2018 i saken om gyldigheten av eiendomsskatt i Oslo kommune, hvor lagmannsretten la til grunn at utskrivningen av eiendomsskatt i 2016 var ugyldig og kommunen var forpliktet til å tilbakebetale innbetalt eiendomsskatt, jf. lagmannsrettens slutning punkt 2

"2. Oslo kommunes vedtak om utskrivning av eiendomsskatt for 2016 kjennes ugyldig. Oslo kommune pålegges å tilbakebetale innbetalt eiendomsskatt for 2016".

2.2 Eiendomsskatten i Oslo var skrevet ut for sent

Oslo kommune har både hatt eiendomsskatt og bunnfradrag tidligere. Det følger da av eiendomsskattelova § 14(2) at eiendomsskatt må utskrives innen 1. mars:

"Skatten skal så langt råd er, vera utskriven før 1 mars i skatteåret. Første året kommunen nyttar botnfrådrag i eignedomsskatten er det likevel tilstrekkeleg at skatten så langt råd er, vert utskriven før 1. april i skatteåret. Første året det vert skrive ut eignedomsskatt i ein kommune, må allmenn taksering og utskriving vere avslutta innan utgangen av juni i dette året. Dette gjeld likevel ikkje for moglege overtakstar."

Eiendomsskatten er utskrevet når skattelista er lagt ut og skatteseddel er sendt til skattyter.

Lovbestemmelsens historikk viser at fristbestemmelsene er nøye regulert, ved at det gjentatte ganger er tatt inn overgangsbestemmelser når eiendomsskattelova er blitt endret. I de tilfeller overgangsbestemmelser er gitt, har det vært som følge av at kommunene har hatt et midlertidig behov for utvidet frist for å kunne tilpasse seg de nye endringene. Noen slik utvidet frist i overgangsbestemmelse foreligger ikke, og det er ikke grunnlag for å tolke ordlyden utvidende.

Skattyterne vant frem med at eiendomsskatten i Oslo var skrevet ut for sent. Ved å skrive ut eiendomsskatten 30. juni 2016 oversatt kommunen fristen med fire måneder.

I dommen poengterte Borgarting lagmannsrett at kommunens politikere må forholde seg til den lovfastsatte fristbestemmelsen:

"Lagmannsretten kan vanskelig se at kommunene har et så særlig behov for utsatt frist at dette kan begrunne en utvidende tolkning i skatteytneres disfavør. Lagmannsretten viser i denne forbindelse til at fristen for å skrive ut eiendomsskatt 1. mars fremgår klart av loven, og at kommunens politikere og administrasjon i sin planlegging må forventes å forholde seg til denne fristen."

Lagmannsretten fremhevet videre at det for Oslo kommunes vedkommende "dreier seg om et planlagt fristbrudd" og at fristoverskridelsens lengde på fire måneder tilsier at "fristbruddet må anses som alvorlig".

Lagmannsretten slo videre fast at "kommunen kan bebreides for å ha skrevet ut eiendomsskatten for 2016 for sent, i strid med ordlyden i eiendomsskatteloven".

Om dommen blir rettskraftig, vil dette medføre at utskrivningen av eiendomsskatt i Oslo i 2016 var ulovlig og innbetalt eiendomsskatt må tilbakebetales.

2.3 Øvrige anførsler

I rettssaken om Oslo kommunes eiendomsskatt i 2016 ble det også anført at Oslo kommunes modell for eiendomsskatt var i strid med eiendomsskattelova da den rammet så få. Når det store flertall ble unntatt eiendomsskatt som følge av det høye bunnfradraget, og særlig når en slik skjerming har vært et uttalt formål ved innføringen av eiendomsskatten, er eiendomsskattelovens vilkår i § 3 om eiendomsskatt ikke oppfylt. Bunnfradraget har mistet karakter av bunnfradrag og blitt en fritaksgrunn som står i disharmoni med eiendomsskattelovens fritaksbestemmelser i § 7. Subsidiært ble det for de av skattyterne som det var aktuelt for, anført at boliger med to eller flere boenheter må innrømmes flere bunnfradrag uavkortet per eiendom. Skattyterne fikk ikke medhold i disse punktene, og disse punktene vil bli anket til Norges Høyesterett av skattyterne.

3. ANFØRSLER FOR EIENDOMSSKATTEÅRET 2017

For 2017 utgjorde eiendomsskatten fra boliger og fritidseiendommer 530 millioner kroner. Oslo skrev ut eiendomsskatt for boliger med en eiendomsskattesats på 3 promille og et bunnfradrag på 4 millioner kroner.

I et gruppesøksmål om eiendomsskatten for 2017, vil det anføres at utforming av eiendomsskatt for inntektsåret 2017 er ulovlig.

Dersom utskrivningen for 2016 var ugyldig fordi den er skrevet ut for sent, vil eiendomsskatt for boliger i året 2017 maks kunne være 2 promille, jf eiedomsskattelova § 11. En tredjedel av eiendomsskatten i 2017 (om lag 177 millioner kroner) må da tilbakebetales som en direkte følge av Borgarting lagmannsretts dom for året 2016.

Videre vil de øvrige anførslene som i søksmålet for året 2016 gjøres gjeldende, og det vises til Borgarting lagmannsretts dom for nærmere angivelse av skattyternes anførsler.

4. TILBAKEMELDING

Vi anmoder Oslo kommune om å gi tilbakemelding på om kravet bestrides helt eller delvis og i så fall på hvilket grunnlag. Det vises i denne forbindelse til tvisteloven §§ 5-2 (2) og 5-3.

Med vennlig hilsen
for Advokatfirmaet Wiersholm AS

Bettina Banoun
bb@wiersholm.no